

רבי קרוניא אמר רב כהנא, צרה בלבי מכס, שאתן גרמתן לבני שימותו, וכמי שמתרעם על אחר. והשק ערפה לחמותה. ערפה - הרפה שמה. למה נקרא שמה ערפה? על שהחזירה ערף לחמותה, וחזרה למקומה לשדה מואב. ונתה, ולא קבלוה, והלכה לארץ פלשתים. והכל דשים בה כהריפות, שהפקירה עצמה לזנות.

וילדה מזנות ששה בנים, וכלם נפלו ביד דוד ואנשיו, שהיה בן בנה של רות, שנאמר (שם כא) וישבי בנב אשר בילידי הרפה. וכי מי נתן אותם בנב? והלא נב סמוכה לירושלים היא, בארץ ישראל, והוא בארץ פלשתים? אלא כף אמר רבי פנחס, מלמד שבא על עסקי נב, מפני שגרם ענין נב עיר הפהגים, והקדוש ברנף הוא מדקדק עם הצדיקים אפלו פחוט השערה. אמר לו הקדוש ברנף הוא: דוד, גרמת כל כף בנב עיר הפהגים, חייך, או הדין יחול על עצמך, או על זרעך, ולא ישאר אלא אחד.

שנה רבי חייא, כתוב (שמואל א-ב) וימלט בן אחד לאחיהם וגו'. שלא נשאר לאחיהם מכל בית אביו וזולתו אביתר לבדו, ועל עון זה מת שאול ובניו, וכמה אלפים ורבות מישראל, ונגזר על דוד למות.

ביון שהלך לארץ פלשתים, ראתה אותו הרפה. אמרה לבנה: זה שהרג אחיך. באותה השעה הגיע זמן מדת הדין להנקם מדוד על עסקי נב, וזמן את ישבי להרגו. מיד - וישבי בנב, שבא על עסקי נב. אמר רבי יוחנן, כף אמר דוד: רבוננו של עולם, זרעי יהיה נכון לפניך, והריני מקבל עלי את הדין.

מכס, דאתון גרמתון לבניי דימותו, כמאן דמתרעם מאחרא.

ותשק ערפה לחמותה. ערפה, הרפה שמה. למה נקרא שמה ערפה. על שהחזירה ערף לחמותה, וחזרה לשדה מואב. ונתה, ולא קבלוה, והלכה לארץ פלשתים. והכל דשים בה כהריפות, שהפקירה עצמה לזנות. וילדה מזנות ששה בנים. וכולם נפלו ביד דוד ואנשיו, שהיה בן בנה של רות. שנאמר (שם כא טז) וישבי בנב אשר בילידי הרפה. וכי מי נתן אותם בנב. והלא נוב סמוך לירושלים הוא, בארץ ישראל, והוא בארץ פלשתים.

אלא הכי אמר רבי פנחס, מלמד שבא על עסקי נוב, מפני שגרם ענין נוב עיר הפהגים, והקדוש ברנף הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו פחוט השערה. אמר לו הקדוש ברנף הוא, דוד, אתה גרמת כל כף בנב עיר הפהגים, חייך, או הדין יחול על עצמך, או על זרעך, ולא ישאר אלא אחד.

הני ר' חייא, כתיב, (ש"א כב כ) וימלט בן אחד לאחיהם וגו'. שלא נשאר לאחיהם מכל בית אביו, וזולתו אביתר לבדו, ועל עון זה מת שאול ובניו, וכמה אלפים ורבות מישראל, ונגזר על דוד למות.

ביון שהלך לארץ פלשתים, ראתה אותו הרפה, אמרה לבנה, היאי מאן דקטיל לאחורף. באותה שעה, הגיע זמן מדת הדין להנקם מדוד, על (דף ק ע"א) עסקי נוב. וזימן לישבי להורגו. מיד, (ש"ב כא טז) וישבי בנב, שבא על עסקי נוב. אמר רבי יוחנן, כף אמר דוד, רבוננו של עולם, זרעי יהיה נכון לפניך, והריני מקבל עלי את הדין.